

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן ונפדו - חייבין בבכורה, ובמתנות, ויוצאין לחולין ליגזו וליעבד, ולדן וחלבן מותר לאחר פדיונן, והשוחטן בחוץ פטור, ואין עושין תמורה, ואם מתו - יפדו, חוץ מן הבכור ומן המעשר.															■
וכל שקדם הקדשן את מומן, או מום עובר להקדשן ולאחר מכאן נולד להן מום קבוע, (להקדשן) ונפדו - פטורין מן הבכורה ומן המתנות, ואינן יוצאין לחולין ליגזו וליעבד, ולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן, והשוחטן בחוץ חייב, ועושין תמורה, ואם מתו - יקברו.															■
טעמא דנפדו, הא לא נפדו - פטורין מן הבכורה ומן המתנות															■
קסבר: קדושת דמים מדהה מן הבכורה ומן המתנות.															◇
ויוצאין לחולין וכו'.															■
טעמא דנפדו, הא לא נפדו - אסירי בגיזה ועבודה															■
מסייע ליה לרבי אליעזר															♣
דאמר: קדשי בדק הבית אסורין בגיזה ועבודה	[רבי אליעזר]														◇
אמרי: לא, קדושת דמים למזבח הוא דמיחלפא בקדושת הגוף למזבח - גזרו בהו רבנן, אבל קדשי בדק הבית - לא.															◇
ולדן וחלבן מותר כו'.															■
היכי דמי?															^
אילמא דאיעבר ואתיליד לאחר פדיונן															!
פשיטא, חולין נינהו															♣
אלא דאיעבר לפני פדיונן, ואתיליד לאחר פדיונן															◇
הא לפני פדיונן אסירי															■
נפדין תמימים או אין נפדין תמימין?															^
המתפיס בעלי מומין קבועין לגבי מזבח וילדו - ימכרו ואין צריכין מום, שאין קדושה חלה עליהן, שלא יהא טפל חמור מן העיקר	תא שמע:														◇
טעמא שלא יהא טפל חמור מן העיקר, אבל הקדש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף															■
מסייע ליה לרבא															■
הקדש זכר לדמים - קדוש קדושת הגוף. והשוחטן בחוץ פטור.	דאמר רבא:														◇
רבי אליעזר מתני חייב, ומוקי לה בבמת יחיד	[רבי אליעזר]														■
מנין לזבוח בהמה בעלת מום בבמת יחיד, בשעת היתר הבמות, שהוא בלא תעשה - שנאמר: (דברים י"ז) לא תזבח להו אלהיך שור ושה, אם אינו ענין לבמה גדולה דכתיב: (ויקרא כ"ב) עורת או שבור וגו' - תנהו ענין לבמת יחיד.	דאמר רבי אלעזר:														◇
אימא: אם אינו ענין לקדשים - תנהו ענין לבכור, סד"א, הואיל וקדוש כשהוא בעל מום - ליקרב נמי כשהוא בעל מום, קמ"ל דלא															♣
אמרי: בכור בהדיא כתיב ביה: (דברים ט"ו) פסח או עור לא תזבחנו															◇
ואימא: אם אינו ענין לקדשים - תנהו ענין למעשר, דסד"א, הואיל וקדוש במומו, דכתיב (ויקרא כ"ז) לא יקרב בין טוב לרע [ובין רע] נקרב נמי במומיה, קמ"ל דלא															♣
אמרי: מעשר נמי, גמר העברה העברה מבכור															◇
אימא: תנהו ענין לתמורת קדשים, דס"ד אמינא הואיל וקדושה כשהיא בעלת מום, דכתיב (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו וגו' - קריבה נמי כשהיא בעלת מום, קמ"ל דלא															♣
אמר קרא: (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו - מקיש תמורתו לו, מה הוא - בעל מום לא, אף תמורתו - בעל מום לא.															◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר פרתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אימא: תנהו ענין לולדות קדשים, דסד"א, הואיל וקדושין כשהן בעלי מומין אגב אמן, כשהן בעלי מומין - נמי קרבי, קמ"ל דלא	מתקיף לה ר' זירא:										⚡		יד:
כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל,	רבא:										!		יד:
(דברים י"ב) רק קדשיך אשר יהיו לך ונדררך, רק קדשיך - אלו התמורות, אשר יהיו לך - אלו הולדות, ונדררך - הקישן הכתוב לנדר, מה נדר - בעל מום לא, אף הני נמי - בעל מום לא.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇	יד:
ואין עושין תמורה.													יד:
מאי טעמא?												^	יד:
דאמר קרא: לא יחליפנו ולא ימיר וגו'												!	יד:
השתא רע בטוב אמרת לא, טוב ברע מיבעיא?											⚡	!	יד:
אלא: טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.											!	!	יד:
אם מתו יפדו.													יד:
זו דברי רבי שמעון דאמר קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה, קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה	רב יהודה אמר רב: [ר"ש]											◇	יד:
קדשי בדק הבית, אם מתו - יפדו	דתנן, רבי שמעון:											■	יד:
ומודה ר' שמעון בבעל מום מעיקרו - שנפדה.	[ר' שמעון]										◆	■	יד:
מאי טעמא?												^	יד:
דאמר קרא אותה אותה למעוטי בעל מום מעיקרא.												!	יד:
אם מתו - יקברו.	אבל חכ"א:										◆	■	יד:
מאן חכמים?												^	יד:
תנא דבי לוי הוא												!	יד:
הכל היו בכלל העמדה והערכה, ואפילו בעל מום מעיקרו.	דתנא דבי לוי:											!	יד:
וכן תנא דבי לוי במתניתיה: אפילו חיה אפי' עוף.	[דבי לוי]											!	יד:
והכתיב אותה												⚡	יד:
אותה לתנא דבי לוי קשיא												■	יד:
אבל רבנן דפליגי עליה דר"ש מאי? הכי נמי דאם מתו - יפדו? אי הכי, זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו מיבעיא ליה?												⚡	יד: